

[Bertel Haarder.]

den, jeg tænker ikke så meget på uddannelsesforanstaltninger og forskellig beskæftigelsesterapi, men jeg tænker på, hvordan vi løser den problematik, at vores arbejdsmarked her i landet — og det ser vi meget tydeligt nu — efterhånden er sådan, at man skubber de unge ud, de kan efterhånden ikke få stilling, før de er 23, 24, 25 år, og de gamle er også på vej ud, de bliver væltet over på de sociale budgetter. Det er i virkeligheden ikke nogen socialreform, vi har brug for her i landet, det er en arbejdsmarkedsreform. Derfor vil jeg egentlig godt spørge, hvad regeringen har af synspunkter på det problem, som er særdeles centralt, når det drejer sig om de stigende skatter, når det drejer sig om ungdomsarbejdsløshed, når det drejer sig om et andet problem, nemlig de alt for mange førtidspensionister.

Jeg beundrer regeringens hastværk med hensyn til dette lovforslag. Jeg synes, der var mere brug for hastværk med hensyn til det andet. Jeg ved, at man dermed træder på nogle af de allerhelligste køer, vi har her i landet, fordi det, man naturligvis skal ind på, er noget med løndifferentiering, måske noget med poseopfyldning, måske en kombination af de to ting, men vi må tage den tyr ved hornene. For jeg kan i hvert fald ikke som folkevalgt her finde mig i, at vi bare lader det ligge og flyde og finder os i, at vi skal finde på al mulig terapi for de unge, indtil de er 25, og måske også for de gamle, fra de er 60. Jeg synes, det er det, der er det centrale problem også med hensyn til de høje skatter, og jeg vil godt lige høre, hvornår vi får et udspil i den forbindelse om ungdomsarbejdsløsheden.

Ingomar Petersen (RV):

Ministeren var inde på, at lovforslaget ikke var hastværksarbejde, men samtidig sagde ministeren, at forslaget af hensyn til arbejdsløsheden blev fremsat i november, da socialdemokratiet var i opposition, og at det skete i hast dengang. Det kan jeg sådan set godt forstå, men det er jo det samme forslag, som i dag ligger på folketingets bord, men nu er socialdemokratiet i regering.

Jeg synes, der ved denne debat er bragt så mange problemer frem og omtalt så mange af de uretfærdigheder, der nu engang

er i vores arbejdsløshedslovgivning, at det virkelig er relevant at få spørgsmålet belyst meget grundigt. Ministeren skal ikke forstå mig således, at jeg ikke mener, ventetiden ikke skal halveres, det mener jeg egentlig er rimeligt, men jeg gør opmærksom på, at der er nogle problemer i det, som ministeren også selv var inde på det her, som i dette hastværk i november ikke helt er blevet gennemtænkt. Når ministeren siger, der i øjeblikket er omkring 62.000, som har en løn under de 24 kr., altså bagatelliserer det med, at det er 6-7 pct., ja, så vil jeg nok sige, at når vi så hæver lønnen yderligere med 2 kr. i det forslag, der ligger, bliver afstanden endnu større, og så bliver der formentlig endnu flere, en endnu større procent, som faktisk ved at arbejde kan få mindre, end man kan få i understøttelse.

Så vil jeg godt spørge ministeren: er det egentlig ikke en svaghed ved vort system, at kun ca. 40 pct. af den samlede arbejdsstyrke er medlem af en arbejdsløshedskasse, og at de resterende igennem skattebetalingen har medvirket til ledighedsunderstøttelse til de forsikrede? Taler egentlig ikke meget for, at man undersøger, hvorledes de grupper, der i dag ingen mulighed har for at blive arbejdsløshedsforsikrede, kan komme med? Dér vil jeg takke ministeren for hans tilsagn om at sætte et arbejde i gang for at få undersøgt det for de mindre, selvstændige erhvervsdrivende, men der er også tale om andre end de selvstændige erhvervsdrivende.

Jeg vil spørge: fungerer vort arbejdsløshedssystem egentlig godt nok, og er det egentlig retfærdigt nok? Var det ikke bedre at bruge flere penge på at komme uretfærdighederne til livs end at hæve understøttelserne for enkelte grupper, og var det egentlig ikke bedre at bruge pengene til at få de unge i arbejde eller i uddannelse end at give dem understøttelse?

Det radikale venstre vil gøre alt for at komme ungdomsarbejdsløsheden til livs, men det er jo egentlig spørgsmålet, om de samme penge ikke var bedre anvendt i et forsøg på at investere dem i at få skabt nogle arbejdspladser, anvende dem til, at de unge simpelt hen kan komme i lære, når de er færdige med bl. a. deres EFG-uddannelse; det er jo også umuligt i dag.

Der er mange ting at tage i betragtning, når man skal vurdere dette forslag, som jo